

Iesus m-a salvat chiar și pe mine

Marturia fostului preot romano-catolic

José Manuel de León

M-am născut în Vizcaya, Spania, în 9 aprilie 1925. La vârsta de unsprezece ani mi-am pierdut tatăl, victimă a Războiului Civil din Spania. Câteva rude sincere, dar induse în eroare, m-au îndrumat pe calea preoției. Am fost ordonat preot în 24 septembrie 1949. Timp de opt ani am lucrat în Spania cu tineretul. Dar cu toate că-i învățam pe alții, eu însumi nu aveam pace. În ciuda tuturor jurămintelor de sărăcie, castitate și supunere, în pofida rugăciunilor și spovedaniilor neîncetate, n-am reușit să rezolv teama și neliniștea inimii mele.

Respectam cu cea mai mare conștiinciozitate nenumăratele reguli și prescripții, administram sacramentele și practicam ceremoniile, toate fără să-L cunosc pe Cristos ca Salvator al meu, ca să nu mai vorbesc de faptul că nu doream să citesc Cuvântul lui Dumnezeu. Pe lângă aceasta, nu-i puteam învăța pe alții ceea ce eu însumi nu știam. Desigur, nu-mi trecuse niciodată prin minte că lucrarea mea ca preot ar putea fi în contradicție cu Scriptura.

Călăuzirea îndurătoare a lui Dumnezeu

Între timp am fost numit vicar în parohia „Doamna noastră a remediilor“ din Rocha, Uruguay. Mi-am îndeplinit misiunea cu fidelitate, totuși n-am găsit remediu pentru nevoile mele.

Încă nu vorbisem cu un evanghelic (sau protestant, cum i se spune în mod obișnuit), nici nu doream să devin unul. Totuși, Dumnezeu, în îndurarea Sa, mă călăuzea. În septembrie 1958 am întâlnit două femei evanghelice din Buenos Aires, care mi-au lăsat o impresie plăcută. Ele se rugau lui Dumnezeu cu încredere și Îi cunoșteau temeinic Cuvântul. M-au întrebat dacă sunt salvat. Am răspuns că speram să fiu salvat prin meritele lui Cristos și prin faptele mele bune. Mi-au răspuns cu două citate din Biblie: „*De aceea, fiind îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iesus Cristos*“. „*Și sângele lui Iesus Cristos, Fiul Său, ne curăță de orice păcat*“ (Romani 5:1; 1.Ioan 1:7). Am răspuns: „Biserica Romano-catolică crede că aceasta se întâmplă la liturghie, în care se oferă sacrificii zilnice pentru păcatele noastre și pentru cei morți“. Răspunsul lor a fost: „Biserica Romano-catolică și preoții ei pot să spună ce vor, dar Biblia ne asigură: «*Dar unde este iertare de păcate, acolo nu mai e ofrandă pentru păcat*» (Evrei 10:18)“.

Citind și predicând Cuvântul lui Dumnezeu

Am scris imediat câtorva prieteni din Spania și i-am rugat să-mi trimită două traduceri ale Bibliei, cea romano-catolică a lui Nacar-Colunga și una evanghelică a lui Reina-Valera. De îndată ce mi-au parvenit, am început să le citesc cu nesaț, cam șapte sau opt ore pe zi. Am constatat că ambele aveau același conținut și se deosebeau numai în cuvintele folosite de traducători.

Cuvântul lui Dumnezeu a început să-mi schimbe radical gândirea. După ce am petrecut trei luni în această adevărată „școală a lui Dumnezeu“, am plecat la Buenos

Aires cu dorința de a-i cunoaște personal pe evanghelici. Trei zile, în care am luat parte la întrunirile lor și am discutat cu ei, au fost suficiente ca să mă convingă că era cu neputință ca niște oameni care se bucurau de atâta pace și fericire, care se rugau totdeauna lui Dumnezeu în Numele Domnului Iesus, să se afle pe o cale greșită.

La înapoierea în Rocha, nu m-am putut opri să nu predic Biblia credincioșilor din parohia mea. În liturghiile pe care le-am ținut în zilele acelea se făcea referire la parabola semănătorului, la vindecarea orbului din Ierihon, la ispitirea Domnului din deșert, și așa mai departe. Ocazia era favorabilă îndemnării enoriașilor să citească Sfânta Scriptură. Nu am atacat nicio dogmă romano-catolică și eram ferm hotărât să nu atac Biserica Romano-catolică. Pe vremea aceea credeam că sunt departe de a fi salvat. Pe lângă aceasta, eram legat de Biserică prin interese personale.

De aceea, mare mi-a fost surpriza când, la aniversarea venirii mele în Rocha, 21 februarie 1959, episcopul mi-a spus că fusesem acuzat de faptul că predicasem „ca un protestant“ și că trebuia să părăsesc dioceza și să mă întorc în Spania.

Dacă aș fi predicat ceva contra doctrinei creștine aș fi fost bucuros gata să retractez în public. Deși potrivit propriei legislații a Bisericii partea acuzată trebuie să fie informată în scris înainte de a se impune condamnarea ecleziastică, am fost limitat în exercitarea îndatoririlor mele.

Conștiința nu mă acuza înaintea lui Dumnezeu, totuși m-am dus la nunțiu și am cerut o nouă întrevvedere cu episcopul. El a fost ceva mai amabil, dar eu am decis că trebuie să plec din Rocha, și după opt zile de retragere spirituală am preluat funcția de preot în Rio Branco.

Nicio altă temelie decât Cristos

Zilele acelea de retragere m-au ajutat să cunosc Biblia mai bine. Cu cât citeam mai mult în ea, cu atât eram mai convins că Biserica Romano-catolică se îndepărtase complet de la spiritul evangheliei. În cartea mea cu titlul *Why I Embraced the Priesthood and Why I Left It* (De ce am îmbrățișat preoția și de ce am părăsit-o) am explicat motivele care m-au determinat să părăsesc Biserica Romano-catolică. Acolo, fiecare lucru este pus la locul lui: Cristos ca Stâncă de temelie a Bisericii Sale, nu Petru; Biblia ca autoritate, nu tradiția; Fecioara Maria ca mamă a Salvatorului, nu ca mamă a lui Dumnezeu; oamenii sfinți ai lui Dumnezeu ca privilegiați, dar nu ca mijlocitori. Am observat că în Biblia romano-catolică pe care am menționat-o mai sus, în porunca a doua pe care Roma a scos-o din catehismul ei, Dumnezeu a interzis nu numai închinarea la imagini, ci și facerea lor. „*Să nu-ți faci nicio imagine sculptată, nici vreo asemănare a vreunui lucru... Să nu te pleci adânc înaintea lor și nici să nu le servești*“ (Exod 20:4-5).

Biserica Romano-catolică afirmă că (1) preotul, numit părinte (pater), este pus de Dumnezeu ca să-i învețe pe oameni; (2) pentru a obține iertarea păcatelor, oamenii trebuie să se spovedească preotului; (3) numai prin preot și prin Biserică se poate obține salvarea.

Dumnezeu afirmă în Cuvântul Său că: (1) nu avem voie să numim pe nimeni de pe pământ „părinte“, pentru că El este Părintele nostru; Cristos este învățătorul nostru, iar Spiritul Sfânt ne învață și ne călăuzește în tot adevărul (Matei 23:9-10; Ioan 14:26 și 16:13); (2) păcatele trebuie mărturisite Domnului, numai prin aceasta suntem curățați

de orice nedreptitudine [neconformare cu standardul divin] (1.Ioan 1:8-10); și (3) nu există niciun nume sub cer dat oamenilor în care putem fi salvați, decât al lui Cristos, care a murit pe cruce pentru păcătoși (Fapte 4:12 și 5:31; Evrei 7:25).

Astfel, pentru că nu mai puteam lupta împotriva lui Dumnezeu, a Cuvântului Său și a propriei mele conștiințe, am decis să mă predau în mâinile Sale și să mă despart de Biserica Romano-catolică. Cuvântul lui Cristos s-a împlinit mai mult decât o dată: „*Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face liberi*“ (Ioan 8:32). Eu n-am făcut altceva decât să ascult de îndemnul solemn aflat la sfârșitul Bibliei: „*Ieși din ea, poporul Meu, ca să nu fii părtaș la păcatele ei și să nu primești din calamitățile ei*“ (Apocalipsa 18:4).

Acum, ca apostolul Paul, predic evanghelia. „*De aceea, pentru că mi s-a dat ajutor de la Dumnezeu, stau tare până în ziua de azi, depunând mărturie înaintea celor mici și mari... că Cristos... va vesti lumină atât poporului, cât și păgânilor*“ (Fapte 26:22-23).

José Manuel de León a fost împreună cu Jose Borrás la seminarul de preoți. După ce au aflat amândoi credința biblică, s-au întâlnit în Madrid și au schimbat experiențe. Fratele León L-a urmat mulți ani pe Domnul și a depus mărturie pentru adevăr.

(Traducător: Olimpiu S. Cosma)

Aceasta marturie este preluată din cartea

Departa de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum I

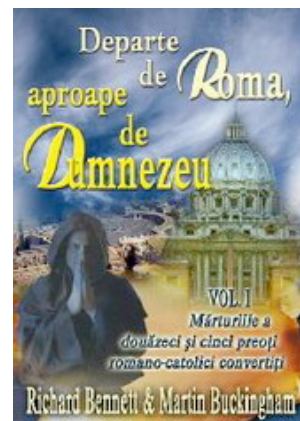
Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. I

Format A5

188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE

str. Podului nr. 8

Fagaras/BV, 505200

ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV

Hochstrasse 180

CH-8330 Pfäffikon ZH

ELVEȚIA

kontakt@clkv.ch

www.clkv.ch